

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselőlet Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

XI. évfolyam, 40. szám

2022. május 23

Talpalatnyi peron

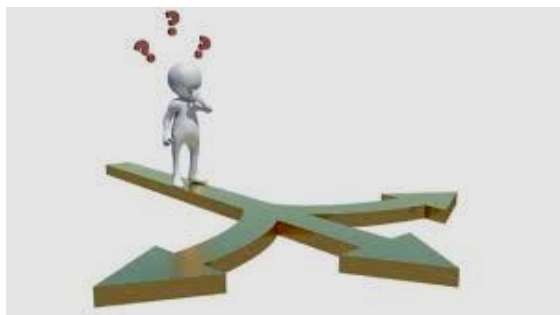
Réges rég történt, hogy Nyíregyházáról utaztam haza, és az élmény úgy kezdődött, hogy örültem a peronon talált állóhelyemnek. Voltunk ott jó páran utasok, és a két jegyvizsgáló. Ők is álltak, és ők is örültek, hogy felfértek a vonatra. Egyikük jobb oldalon, a másiknak meg a bal jutott. A jobbos volt a fiatalabb, a balos meg a vénebb, és magyarázatként azt találtam ki, hogy baloldalon van a kevesebb megálló, ott kell kevesebbszer leszállni egy sípszó erejéig.

– Jól kitett magáért a cég ma is – mondja nekik két megálló közt egy idősebb utas – hogy indulhat el két kocsival egy vonat, amivel a bejárók fele szeretne hazajutni?

– Hogy, hogy? Hát úgy, hogy jön a menesztő kislány, bekapja a füttyülőt, mi intünk, és a vezér meg elindul, ha áll, úgy értem, a jelző. Na, hát így – és harsányan nevettek mindketten. Egyik-másik utas velük nevetett, miközben féltékenyen óvták a talpalatnyi peronjukat, mert bizony annak a kicsinek is örülni kellett. De ilyenkor is előfordulnak bátor emberek, például a kérdező próbálta csendesen megközelíteni a vécét.

– Oda ne menjen az úr, mert az nem működik – szólt az idősebb vizsgáló, mikor meglátta, hogy merre sündörög az öreg.

– Nem kell annak működni, majd én működök – és már ment volna be, csak bizony az ajtón még kilincs sem volt, így aztán tanácstalanul toporgott egy kicsit, majd hangosabban folytatta – most akkor mi lesz, fiúk, intézzem el itt a dolgot?

Hát, úgy látom, van itt baj elég! – mondta a vizsgáló, miközben a társa kiderítette, hogy a másik kocsiban sem jobb a helyzet. Így aztán intett a kollégájának, hogy nyissa ki, a tömegben úgy sem lehet végig menni a kocsin. Az elővette a szakaszkulcsot, beengedte az utast, és így szólt:

– Na, keressen ott valami lyukat, aztán dörömbölgjön, ha végzett, de nem találkoztunk – és rázárta az ajtót. Már a második megállónál is a társa szállt le, de az öreg még mindig nem akart kijönni. Most ő kezdett idegesen toporogni, majd a következő megálló után kinyitotta a vécé ajtaját.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Az egy utasra eső peronfelület sehogy sem akart nőni, így aztán nem csoda, hogy többen is pályáztak az általam elfoglalt talpalatnyi peronra, mikor leszállni készültem. Már a lépcsőn voltam, mikor hallottam, hogy a jegyvizsgáló morgott egy cifrát, a többi utas meg alig kapott levegőt a nevetéstől. Visszafordultam, és láttam, hogy az öreg felriad békés szunyókálásából a budi maradványain, a helyemen „terpeszkedők” tekintetén pedig tisztán látszott, hogy ők is követnék egy-két megállónyira a furfangos utastársunkat.

Hát igen, elég, ha egy ember a másik sorba ül, a többiek is bátrabbá lesznek.

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselőlet Záhony

HUMORSAROK

VISSZAMARADOTTAK

Öregúr rászól a ligeti padon csókolózó szerelmespárra:

- Nem szégyellik magukat, csókolóznak?
- Mi a baj, papa, nincs abba semmi rossz – felel a fiú meglepetten.
- Szégyen! Ezek a mai fiatalok...én a ti korotokban már dugtam a Ligetben...

HÍRESSÉGEK

A tanárnő kéri a gyerekeket, írjal le a 11 leghíresebb magyar nevét.

Mindenki végez, kivéve Pistikét, a tanárnő meg is kérdezi: mi van Pistike?

- Mindjárt, csak azon gondolkozom, ki legyen a kapus? Babos, vagy Király...?

Balogh Attila